

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O gibanji Rumunov.

(Konec.)

„Rekalo se je, da ustanek erdeljskih Rumunov nij imel narodnega značaja, kakor pri Hrvatih in Srbih, nego da so samo bili se pod avstrijsko zastavo; da je ta njihov ustanek bil upor robov na zapoved in iz strahu pred vlado, ne pa ustanek svobodnih ljudij, ki se bore za svojo svobodo. Resnica je in mi smo sramovaje se gledali, da so se Rumuni dali omamiti od Avstrijcev, ki so zlorabili njihovo junaštvo in njihove žrtve; a neresnično je, da v tem groznem boji nijso bili navdušeni narodno zavestjo in ljubeznijo do svobode.“

„Mi sami smo na svoje oči videli strašne Moce, katere nam Magjarov strah predstavlja liki divje zverine, ki so iz svojih gorskih duplin in razpok prišle na plen; mi smo je videli v besnosti v fanatičnej mržnji svojih sovražnikov: a mi smo pri njih videli tudi mnogo človeškega, plemenitega in uzvišenega mišljenja. Ko mi je bila duša potrta, videvšemu, da je rumunska narodnost na vse strani po neprijateljih pogažena, bil sem tedaj tako srečen, da sem na gorskih visočinah, nad katerimi vise oblaki, našel krepko rumunsko narodnost in rumunsko življenje. S kako polnim navdušenjem vzprijeli so me vsi tamošnji kmetje, ko sem jim povedal, da prihajam od bratov v Valahiji, ki občudujejo njihovo junaštvo in da jim čestitam na srečnem vspehu! Kako tihi so me obstopili in poslušali na vsako besedo, ko sem jim govoril o moči in množini rumunskega naroda ter jim pripovedoval in razlagal, kako daleč se razteza dežela, katero je Bog ustvaril za nje in ko sem jim občrtal, kaj jim bode donesla še bodočnost.“

„Jedenkrat gledal sem je zvečer v tolpe zbrane okolu ognja po celodnevem boji, ko so nekateri pripovedovali dogodke tega in prejšnjih dni, drugi pa plesali okolu plamena, tretji zopet pa svirali. V drugej tolpi učili so sebe in druge mlajše na ru-

munski jezik preložen dvogovor Laménais-a: Paroles d'un croyant: „Mladi vojak, kam greš?“, potem začeli so vsi vkupe pevati pesni, mladenči, možje in starci, o narodnosti in hrabrosti, da so odmevale doline, posebno ko so pevali lepo rumunsko „Marseillais-o“ Andreja Muresanu-ja „Ustaj Rumunska iz smrtnege sna“, katero so tudi sredi bitke mej grodom kanonov pevali in silili Magjare, pevati z njimi. Generali te kmetske vojske bili so duhovniki in nekateri mladi ljudje, ki so bili ravno izstopili iz bogoslovja, modro- ali pravoslovja. Nikdar še nijso imeli orožja v roki, a nujnost jih je prisilila biti vodje in zmagovati v bitkah. Poznali nijso niti načel bojne znanosti, stoprav na bojnem polji učili so se. Jaz sam divil sem se, kako so zasledovali prava načela vojne in kako so važnost naravnih položajev in njihovo koristnost, katero nudi vsak kraj, doumili tako lepo. Žene nijso zaostajale za možkimi niti v srčnosti niti v narodnem čuvstvu; delile so vsako nevarnost z možkimi. Z gorskih višin valile in spuščale so kamenje kakor točo, katera je trgala sovražnikov vrste.“

„Njih pesni nijso bile, kakor poprej, pesni zaljubljene in radostne, ampak rodoljubne in narodne. Na razvalinah Abrudbánje — mesta z nekoliko tisoč magjarskih prebivalcev, katero mesto je bilo požgano in razdejano v tragičnem prizoru meseca maja 1849. l. — čuli smo od lepe in vitke deklinle lepo in mило pesen, v katerej peva Rumunka, kako je srečna, da jej je ime Flora, srečna, ker je Rumunka italijanskega pokoljenja, in presrečna, ker nij Magjarka in ker je mati nij naučila niti jedne magjarske besede. Vesela je, da je tako prava in popolna Rumunka in zaklinja se, da nikdar neče ljubiti Magjara, dokler bo le jeden Rumun na svetu. Ta pesen, polna čuvstva; ta bela, lepa deklica z rudečimi jabolki na lici; one začrnele razvaline Abrudbanje, ležeče okolu mene; oni griči magjarskih grobov, katere sem zrl v daljavi: vse to me je globoko prešinilo in zdelo

se mi je, da imam pred seboj prorokinjo, da vidim ustajati iznad grobov tujih sovražnikov genija rumunske narodnosti, ki peva himno novega življenja.“

„Bodi mi tu dovoljeno opomniti, da revolucijonarji v Valahiji 1848. l., akoravno so znali, da morajo posnemati vzgled erdeljskih Rumunov, vender nijso vzeli v svoj program vprašanja narodnega zjedinenja, ker jim politične razmere tega nijso dopuščale; a zato niti za jeden trenutek nijso izpustili iz uma solidarnosti, ki je veže z vsemi vejami naroda rumunskega. Borili so se ravno tako za pravice Moldavije, kakor Valahije, in pred in po prevratu 1848. l. branili so in še branijo proti Magjarom in proti vsej Evropi pravice Rumunov v Erdeljskeji, v Banatu, v Ogrskeji. Ako jih je le malo iz Valahije delilo nevarnosti rumunske vojne, zgodilo se je zbog tega, ker je zastava, pod katero so vojevali njihovi bratje v Erdeljskeji, bila zastava avstrijskega despotizma. Danes vidimo, da isti despotizem tlači vse Rumune, kakor tudi Magjare, njihove včerašnje sovražnike in vse evropske narode. Danes je jasno vsacemu Rumunu, ki ima pamet in razum, da svoboda narodov nezavisi od carskih dvorov, ne od ljubavi despotov, nego od ožjega jedinstva in ustanka vseh Rumunov v zvezi z ostalimi potlačenimi narodi. To je novi pot, kateri morajo nastopiti vsi napredni Rumuni iz Erdeljske, Banata, Ogerske, Moldavije in Valahije.“

„Tako gledal sem erdeljsko rumunsko revolucijo z njenim narodnim smislom, z velikimi in junaškimi čini, z njenimi zmotami in zločini. A dan 15. majnika ostane lep in sijajen, neizkaljen in čist, brez vsacega izgreda in stranskega pota. Dovolite mi, da se poklonim temu dnevu, ko je na „polji slobode“ v Blasendorfu zbrani narod zagrmel: „Mi hočemo, da se zjedimo z Rumunsko!“

Ta leta 1851. govoreni govor je sedaj glavni program vseh Rumunov, in „Ungarische Revue“ pravi o njem, da je tako lep, kakor kak govor Isokrata.

LISTEK.

Izza peči.

V.

Ko sem se na večer dne 21. novembra t. l. zadeval ob svet po ulicah našega mesta domov gredoč od „cara avstrijskega“, kamor sem bil šel pozdravljat slovensko deputacijo, ki je prišla na Gj. Daničičev pogreb iz Ljubljane, sem premišljeval, zakaj vender doktori medicine ne umejo odgadati smrti, kakor umejo juris doktori odgadati ročišča pri sodniji, in podaljšati življenja takim možem, ki so narodu potrebni in koristni, ter zakaj tiste banke, ki se pečajo z zavarovanjem človeškega življenja, ne morejo obvarovati smrti človeka, če še tako redno in vestno plačuje dogovorjeno premijo.

Do rezultata nijsem prišel nobenega, ker sem bil v sredi svojega premišljevanja stopil v grdo mlako, ki je ležala na cesti in tista mlaka mi je dala povod, da sem začel razmotravati čisto drugi

thema, namreč: da-li je ta mlaka sredi ceste potrebna ali vsaj koristna?

Po mojem prepričanju nij treba mlake sredi ulic, torej nij potrebna; koristna pač mora postati taka mlaka, ker spravi človeka na druge misli, če se zadene ob njo, kakor je spravila mene v tistem trenutku, ko sem začel jeziti se nad medicinsko znanostjo in nad zavarovalnimi bankami.

Do smrti imam pravico živeti, sem dejal, pa zakaj bi si potlej življenje grenil z medicinskimi študijami in zavarovalnimi bankami, ker življenja mi itak nobeden drugi ne vzame nego smrt, a smrti ubraniti se nij tako lahka reč, to sem videl zapisano nad neko lekarno, kjer so stale te-le pozlačene latinske besede:

Contra vim mortis
Nulla herba in hortis!

Po tem pa naj hodi bolan človek v lekarno po medicine!

Take po priliki so bile moje misli, preden sem prispel do tiste koristne mlake, v katero sem stopil z jedno nogo, in ko je to gotovo bilo, mi je samo po sebi prišlo vprašanje: da-li je meni potrebno

ali koristno bilo hoditi pozdravljat deputacijo, in to tem več, ker mene vsaka deputacija, ki pride iz Ljubljane, spravi iz navadnega tira, tako da se bom nazadnje še vinu priučil, če bodo prepogosto dohajale deputacije iz Ljubljane.

Ker je sedaj pri Slovencih še odprto vprašanje, da-li je „Narodni dom“ potreben ali koristen, se razumeva samo ob sebi, da se je tudi meni narinulo vprašanje o potrebi ali koristi tiste mlake, katero sem bil našel in steknil pri svojem zadevanji ob svet, domov gredoč od „carja avstrijskega“, ter katera je bila za me prava Nirvana, ki me je rešila nepotrebnih mislij o smrti človeške in me je napeljala na praktičnejša premišljevanja o potrebi in koristi tiste mlake same, kakor tudi drugih rečij.

Pa to, kakor tudi vprašanje, je-li bilo potrebno, da mi je „Kresovo“ uredništvo pokazalo zobe in mi napravilo par komplimentov, kakeršnih bi dobil pri vsakej branjevki, — so malenkosti, o katerih nij potrebno niti koristno kaj več govoriti, ampak nekaj družega potrebnega o velikej nepotrebi bi še rad povedal.

V zagrebškem „Vienču“ (št. 47 ex 1882) piše

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. decembra.

Nadaljevaje specialno debato o obrtni noveli govoril je v **državnem zboru** v torek še poslanec prof. Exner, komur se sicer ne da odrekati temeljito poznanje obrtnih razmer, vendar pa je svoj prvi govor natlačil z vsakojakimi frazami ter je jako pesimistični bojami slikal bodočnost male obrtnije. On je proti vsakemu taksativnemu naštevanju rokodelskih obrti ter posebno poudarja, da se iz novele izvzame domača industrija. — Predsednik naznani, da se je grof Mieroszwoski spojil z vladnim predlogom. Na predlog poslanca Fischerja sklence se konec debate in govorniki za §. 1. upisani volijo generalnim govornikom grofa Wurmbanda, proti §. 1. pa dr. Russa. Grof Wurmband pripozna pravilnost trojne razdelitve obrti in izkaza o sposobnosti, pa ne more prav lahko preskočiti od nazorov svojih prejšnjih zaveznikov na svoje sedanje prepričanje. Mej drugim pravi tudi, da je konservativna stranka kriva, da ne moreti obe stranki vzajemno delovati v poboljšanje stanja delavcev, ker da je ona vzbudila v Avstriji narodnostni princip in ga uporablja kot politično moč. — Poslanec dr. Russ najprej izjavi, da nij samo zoper §. 1., ampak proti celey nameri postave in postavodajalca, zatem pa ugovarja nazorom poročevalca grofa Belcredija in kneza Liechtensteina. Na to se obravnava preneha in poslanca Schönerer in Fürnkranz stavita na vlado interpelacijo, hoče-li in kaj misli vlada storiti v pokončanje trtne uši? Seja se potem sklence.

Nj. Veličanstvo vzprijelo je v torek **deputacijo Tirolske**, obstoječo iz deželnega glavarja Rapp-a in poslancev. biskupa Leiss-a, Greuter-ja in Wildauer-ja. Deputacija zahvalila se je cesarju za velikodušni njegov dar ter Ga prosila, da bi sankcioniral ukrepe deželnega zbora, ki imajo predmetom podporo poplavljenih dežele, ter da bi naklonil državno podporo. Vlada bil je jako milostiv ter je dejal: „Pred vsem porabim to priliko, da vnovič izrazim živo Svoje sočutje ob nesreči Meni tako drage dežele. Srce Moje je v istini krvavelo ob nesrečnih novicah iz Tirolske. Kar sem osebno mogel storiti, sem prav rad storil. Veseli me, da se to v deželi pripozna. Kar pa se tiče državne podpore, sem uže naročil vladi, da naj vse odredi, kar se more storiti z ozirom na denarno stanje države“. Cesar je še dodal, da je deželni zbor marljivo in hitro deloval in je izrazil veselje, da se vojakom priznava njeno delovanje: „Vojaki so se tudi zares odlikovali“. Potem govoril je še cesar z vsakim posameznim članom deputacije. — Včeraj podalo se je Nj. Veličanstvo zopet v Gödöllő. — Danes zvečer prispeti Nj. Visokosti nadvojvoda Rudolf in visoka njega soproga na Dunaj, kjer ostaneta osem dnij ter se podasta potem v Budim.

V ponedeljek uže začela so se obravnavanja mej poverjeniki „Českega kluba“ in grofom Taaffejem glede upeljave medicinske fakultete na **českem vseučilišču**. „Politik“ je dejala, da bodo poslanci stavili vladi nekaj „ultimatum“, da se vendar izve, koliko da jej veljajo Čehi. Grof Taaffe bil je pa v ponedeljek službeno odpoklican in torej so se ti dogovori drugi dan nadaljevali. Pomembno je, da se vrše z grofom Taaffejem in ne

naučnim ministrom baronom Conradom. Deputacija naleti vsak korak na zadržke in težkoče, katere jim baje nastavlja sekcijski svetnik David. Vendar pa imajo poverjeniki še vedno upanje, da stvar srečno doženo. Še le, ko se bode konferenca s Taaffejem čisto jasno izpeljala, vzela se bode v poštev denarna stran te zahteve.

V **Serajevu** se je, kakor piše bosenski uradni časnik „Serajevski List“ s 1. dnem t. m. ustanovil zavod za izobraževanje rezervnih častnikov bosenske vojske. Poučni jezik je nemški; do sedaj se je oglasilo pet oficirskih aspirantov.

Vnanje države.

Srbska skupščina se tudi v torek nij mogla konstituirati, radi prepričlega števila navzočnih poslancev. Njene obravnave so se torej odložile in se prično še le po odkritji Mihajlovega spomenika.

Zopet se poroča iz Sredca, da so v **bulgarske** kneževini volitve vršile se v redu in da so izdale ogromno večino za stranko, ki podpira politiko kneza Aleksandra. Liberalci so se sicer energično udeleževali volitev, a z malim uspehom. Mej novimi poslanci nahajajo se trije ministri, pa noben vodja liberalne stranke. Kamora se skliče v 22. dan decembra. Budget je uže izdelan in kaže izdatno zmanjšanje primanjkljaja. — Visoka Porta pričela je obravnavanje, vsled katerih naj bi se natanjko dolžil tribut, ki spada na Bulgarijo. Če te obravnave ne dovedejo do vspeha, hoče se naprositi posredovanje velevladi.

V **nemškem** državnem zboru prišlo je takoj v začetku zasedanja do razpora mej liberalnimi frakcijami in Bismarckom. Državni kancelar predložil je namreč v imenu zveznega sveta kar dva budgeta za l. 1883—1884. Na vsak način je hotel izvesti Bismarck svojo priljubljeno misel dveletnih proračunov. Ker pa je vedel, da se mu ne bode posrečilo dognati dveletni budget, predložil je zbornici dva proračuna. Bismarcka pri obravnavanju nij bilo, dasi so ga pričakovali. Menda je zvedel o tem, da so liberalne frakcije sklenile o obeh proračunih ob enem razpravljati in sicer s formalne strani tako, da se naj proračun za prihodnje leto preda butgetnemu odseku v pretres, oni za leto 1884. pa naj se zavrže. Da bi to zaprečil, stavil je konservativec Minnigrode predlog, da se iz drugega proračuna nekateri stavki vzprejmo v prvi in ob enem z njim predade butgetnemu odseku. S tem je hotel doseči, da bi tudi drugi proračun prišel pred odsek, kar so baš hotele zaprečiti liberalne frakcije in katoliško središče. V drugem čitanju nameravajo izbrisati iz prvega proračuna vse to, kar se naslanja na drugi. Znabiti da se bo Bismarck pa le zopet podal v zbornico, da tam poslancem v zobe pove, kako malo da jih spoštuje in ceni. „Post“ pravi, da se zaradi njegove bolehnosti to pred Božičem ne boče zgodilo.

Domače stvari.

— (Trgovinska in obrtna zbornica) ima v petek v 15. dan t. m. ob 6. uri zvečer redno sejo v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo, zadevajoče vprašanje o povračilu davka za železne stvari. 3. Volitev zastopnika pri pregledovanju železnične črte Ljubljana-Kamnik. 4. Predlog za umeščenje jednega prisednika pri trgovinske sodniji v Novem Mestu. 5. Poročilo o vpra-

šanji, je-li mlinar zavezan svojo firmo v register upisati ali ne?

— (Prodaja srečk za „Narodni dom“) postala je po Ljubljani uže jako živahna. Pri tem gredo društvenemu odboru na roko nekateri narodni gospodje trgovci, ki so prevzeli in obljubili razprodati po več sto srečk. — Posebno pohvalno pa moramo sedaj uže omeniti gospoda Vinka Čamrnika, ki je kot razprodajalec srečk v resnici neutrudljiv. Naj bi našel še mnogo posnemalcev!

— (Nov humorističen list) začel bode o novem letu izhajati v Ljubljani. To podjetje ustrezalo bode uže davno čuteni potrebi.

— (Slovansk umetnik.) Iz nemških listov posnemamo, da je te dni koncertiral na Dunaji sloveči virtuozi na goslih Ondříček s sijajnim vspehom in da se od tam poda v Nemški Gradec. Ondříček je na pariškem konservatoriji dobil prvo častno nagrado, in druga še le bila je prisojena znanej Terezini Tui. — Kakor čujemo, utegne Ondříček tudi v Ljubljani dati koncert, kar nas bode tem bolj veselilo, ker nam je znano, da je mož kljubu odlikovanjem, ki jih je bil deležen v tujem svetu, ostal vendar iskren domoljub in navdušen Slovan.

— (Pevski zbor čitalnični) ima v petek svojo redno pevsko vajo. Po vaji nadaljevala se bode razprava o novih pravilih zbora. Ker je stvar važna, nadejati se je obilne udeležbe.

— (Zemljiščinega davka) bode po novej vcenitvi Kranjska plačevala na leto 304.469 gld., Koroška 24.131 gld., Istra 41.677 gld. manj, nego do sedaj, Štajerska pa 389.721 gld., Trst 4100 gld., Goriška pa 2026 gld. več, nego do sedaj. Razmerno pride to poboljšanje oziroma znižanje davka najbolj Kranjske na dobro. A tudi Česka bode mnogo na boljsem, kajti plačevala bode 2.441.517 gld. manj davka na leto, kakor do sedaj, in tako bode čez toliko desetletij deloma poravnana krivica, katero je zakrivil stari kataster. Mi poudarjamo besedo „deloma“, kajti ogromnih vsot, ki so se od tedaj, ko se je upeljal stari kataster, plačevale do današnjega dne po krivičnem, ne bode več nazaj.

— (Ponarejalci srebrnih goldinarjev.) V Dulah, jako samotnem kraju na Dolenjskem, kjer so nekaj kopali bratje Pongraci rudo, izdelovali so se tudi tolarji-goldinarji iz svinca. Šmad in Vovk bila sta mojstra in dolgo je ostalo vse na tihem. A Vovk in Šmad stepla sta se, in ker je bil Šmad tepen, ovadil je Vovka, da ponareja denar in žandarji so Vovka uže zaprli. Šmada ne morejo peljati na Žabjek, ker je na smrt bolan, pač pa iščejo žandarji še drugih prijateljev Šmada in Vovka, kateri so ponarejene tolarčke-goldinarje izdajali mej svet

— (Izpred porotnega sodišča.) Dne 12. decembra dopoldne bil je zatožen Kavkelj Jakob, 19 let star delavec, zaradi hudodelstva težke

g. Ej. Galac oceno literarnih del Lav. Vukelića, in tam se nahajajo sledeče besede, tičooče se hrvatskega prevoda Preširnov „Pod oknom“:

„Ova pjesma još se uvijek kod nas pjeva u slovenskom izvoru. I jest krasna pjesmica, — ali neznam, zašto se ne bi svuda hrvatski pjevala, gdje je na hrvatskem jeziku još kamo sladja! Zar se može ona nježna misao ljepše izraziti, nego li ju je Vukelić izrazio u četvrtoj i petoj kitici?“

Zvezde dajte	Ako snije,
Pogledajte	Ne budi je
Da l' mi spava ljubica.	Moja tiha pjesmice,
Da li sluša	Ak' prelubi
Da l' me kuša	Kad izgubi
Da li ljubi drugoga?	Srce će mi smirit se!

Oprostite mi gospod urednik, če imate kaj pesniškega v sebi in če sem vas razžalil! Nijsem vas hotel žaliti, samo povedati sem hotel, da nij niti potrebno niti koristno prelagati naših slovenskih pesnij v hrvatsko narečje, kakor niti hrvatskih v slovensko, kar nam je pokojni Lav. Vukelić jasno dokazal s svojim „tužnim“ prevodom „najblagovučnije Preširnov: Pod oknom!“

Spectabilis.

Natalija.

(Poslovenila Janja Miklavčič.)

Deset let pozneje.

V.

(Dalje.)

Vidno so jej pešale moči in nje hoja bila je od dné do dné težja in kmalu nij mogla več hoditi. Voljno je trpela sedaj, ko jo je Lujiza tako ljubeznjivo tolažila. Bila je mirna in tiha. Gospa Moustiers bila je večjidel v družbi svojih prijateljic, kajti vedela je Natalijo v dobrih rokah. A Lujiza je bridko-veselim srcem stregla svojemu otroku v zadnjih terpečih urah. Živela je samo sedanjosti, ne misleč kako? — kedar bride rodovina; kaj potem, ko izdihne svojo dušo njen otrok? Noč in dan bila je pri njej, čula vsak vzdihljaj, ki se je izvil iz bolečih prs, in kateri bil jej je oster meč v materino njeno srce.

„O Marija“, dela je, ko jej je baš Lujiza hladila vroče čelo, „ne umejem skoro, kako bi moja mati mogla bolj skrbeti za me, nego ti — in res se bojim — a ne povej jej! — da bi jo ne mogla

srčneje ljubiti, nego tebe. Oh, kedaj vendar pride? Ne bodem je čakala?“

Sedaj se Lujiza ne more več premagovati. Oklene se bolnega svojega otroka, objema jo in poljubljuje: „Ali nijsi tega slutila, moja Natalija? Katera tujka bi te preobdala s toliko požrtvovalno ljubeznijo, kakor jaz? — O poglej me, li-ne spoznaš svoje matere?“ —

In ko jo dekletce še vedno ostrmelo pogleduje, izvleče ona medaljon s sliko njenega očeta in jej pokaže poročni prstan: „Glej,“ pravi, „tú je tvoj oče, kot ženin moj, in ta prstan, kjer vidiš tvoj grb, je znamenje najine zaveze!“

Kakor iz spanja probudi se dekletce iz strmeče zamišljenosti in glasnim krikom objema ljubljeno mater. „Moja mati, srčna ljubljena, zlata mati! Kolikokrat sem te videla v sanjah, kolikokrat vznemirjala me je misel, da si ti moja mati — a bala sem se, da bi bila prevelika, ogromna prevara — preveč sreče za me! — A sedaj pa mirno umrjem in potem . . . ah, da bi bil vsaj papa sedaj tú!“ —

Isti večer pa je zdravnik naznanil gospej Moustiers, da utegne kmalu biti z Natalijo pri kraju in

telesne poškodbe. V obče, kakor pravi dopis loškega županstva, delaven in priden fant, se včasih rad napije in potem razgraja. Dosedaj nij bil še kaznovan. Napil se je zopet jedenkrat in tačas se je sporekel s Tomažem Bogatajem, kateri izdeluje glavničke, pa tudi včasih rad v kozarec pokuka. Nekaj časa sta se na trgu v Škofjeh Loki kregala, potem pa zatoženec Kavkelj zabrusi kamen proti Bogataju in ga zadene na levo oko. Oko otrpnilo je vsled udarca s kamenom in Bogataj postal slep na levem očesu. Zatoženec ne taji, da je v pijanosti vrgel kamen na Bogataja, a trdi, da Bogataj nij izgubil vid po udarcu, nego zato, ker je, ko je bilo oko še vneto, šel pobirat v log ptičji lep (lim). Zdravniška zvedenca dr. Kapler in Gregorič pa trdita, da je bilo oko po hudem udarcu s kamenom uničeno, ker je počila mrena v očesu. Porotniki potrde jedno-glasno krivdo zatoženca, poškodovani Bogataj pa prosi sodišče za milostno obsodbo. Sodišče obsodi Kavkelj na jedno leto težke ječe in da ima plačati Bogataja za uničeno oko 200 gld. — Pri popoludanskej tajnej porotnej obravnavi istega dne bil je zatožen Rihtaršič Jarnej hudodelstva spolskega posiljenja. A porotniki so njim stavljena vprašanja zanikali in Rihtaršič bil je zatožbe oproščen.

— (Razpisano) je mesto deželne sodnije svetnika pri okrožnej sodnji v Celji. Prošnje, v katerih treba dokazati znanje slovenskega jezika, naj se uložijo do 26. t. m.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v soboto 16. t. m. ob 1/8 uri zvečer v restavraciji „Hörlig“ (I. Babenbergerstrasse 5) svojo redno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Prečita se zapisnik. 2. Poročilo odborovo o Preširnovi slavnosti. 3. „S praznim žepom križem svet“, pripoveduje g. cand. jur. L. Jošt. 4. Poročilo odborovo zastran društvenih trakov. 5. Slučajnosti.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani 13. decembra.

Sodišču predseduje deželne sodnije svetovalec pl. Zhuber-Okrog, svetovalci so gg. dež. sodnije svetovalci L. Ravnikar in Saitz, zapisnikar je avskultant g. Potrato. Državno pravdnštvo zastopa gosp. Mühleisen, zagovorniki so gg. dr. Sajovic, Dr. Pfefferer, dr. Munda in dr. Papež.

Jako čudna družba peterih oseb sedi danes na obtožnej klopi, zatožena po državnem pravdniku hudodelstva ponarejanja denarjev po §. 119 I. k. z. in hudodelstva udeležbe ponarejanja denarjev po §. 120 k. z.

Prvi zatoženec je Andrej Juhant po domače Johanov, 60 let star, oženjen delavec iz Potoka, jedenkrat uže zaradi hudodelstva ponarejanja denarja kaznovan; njegov sin Franjo Juhant, 18 let star; žena Juhantova, Liza Juhant 46 let stara gostaćinja iz Potoka; Janez Breznik po domače Pabolšarjev, 21 let star kolar in njega oče France Breznik po domače Pabolšarjev, 54 let star.

Zatožbi povzamemo naslednje: 18. maja t. l. zjutraj prišli so Andrej Juhant, njegova žena Liza

je čas rodovino o tem seznaniti. Takoj je tudi gospa Moustiers to storila brez, da bi Lujizi o tem objavila. —

Necega dne, ko baš gospé Moustiers nij bilo doma in sta mati in hči sedeli v sladkem objemu, nenadoma vstopi kneginja Dalmačin. Bila je še vedno ona ponosna časti lakomna dama, ko pred leti.

Silnega strmenja nad prizorom, ki se je kazal v najožjej bližini, niti besedice ne more spregovoriti. Grozovito: nje vnukinja v naročji zaničevane sinahe!

Tudi Lujiza je bila iznenadena po nepričakovanem vstopu.

Natalija prva spregovori: „Babica“, pravi, „vidiš, kako sem srečna, da mi v mojih zadnjih urah streže moja ljubljena mama!“ —

„Vi tukaj!“ reče sedaj osorno, „tukaj nij za vas nobenega prostora — idite!“ reče jej s takisto zapovedovalnim glasom.

„Gospa!“ odvrne Lujiza tresočim glasom a odločno, „vi ste me pregnali s strani ljubljene soproga, pregnali od ljubljene otroka — a nij ga človeka,

Juhant in njijin sin France Juhant v gostilnico Lojzeta Matjana v Šmartnu. Račun zajutreka znašal je 52 kr. in Andrej Juhant plačal je s srebrnim goldinarjem, katerega je dal Mariji Matjan, ženi gostilničarja. Od tod šla je Liza Juhant k kramarju Antonu Boršniku v Šmartnu in je kupila v prodajalnici rožen glavnik za 14 kr., katerega je plačala s srebrnim goldinarjem, na katerega je dobila 86 kr. nazaj in zapustila štacuno. Boršnik spoznal je precej, da je dobil od nje ponarejen denar, šel je za njo in jo nazaj poklical rekoč, da je goldinar za nič. Liza Juhant je na to odgovorila, da je dobila ta denar v Ljubljani, ko jo menjala petak. Tolar je vzela nazaj in povrnila Boršniku glavnik in 86 kr.

Mej tem pa je šel Andrej Juhant v prodajalnico Urše Vidmar v Šmartnu, kupil tam kilo soli za 12 kr. in za plačo jej stisnil jeden tolar v roko. Ker pa je Vidmar precej spoznala, da denar nij dober, dala ga je takoj Juhantu nazaj, kateri je potem sol z drobižem plačal.

Še tisti dan prišla sta Andrej Juhant in njegov sin v malin Marije Smole v Podhrusko, kjer je Andrej Juhant od nje kupil 8 bokalov turščine moke, katero je s tolarjem plačal.

Preiskava je tudi pokazala, da je France Juhant 4. maja t. l. pred peto uro zjutraj pri Mihi Vidmarju v Šmartnu jedno škatljico črnila za čevlje za dva krajcarja, pri Barbi Hribar v Šmartnu pa takoj potem za 4 krajcarje tobaka kupil, ter oba-krat plačal s tolarjem, a ker sō denar precej za „fovš“ spoznali, nij mu bilo mogoče izdati ga. Ker se je poizvedelo, da je France Osel iz Potoka v gostilnici Marije Pančur v Srednji Vasi tudi ponarejen goldinar izdal, in ker je France Osel povedal, da je ta goldinar od Janeza Breznika dobil, da bi ga menjal, prišli so Janeza Breznika in ta je obstal, da sta letos nekega dne meseca januarja Andrej in France Juhant k njemu prišla in da je Andrej Juhant Franceta Breznika prosil, naj mu naredi „model“ za ponarejanje srebrnega denarja in potem ga je Janez Breznik natanko poučil, kako se napravi obrazec. France Breznik je potem še isti večer dogotovil model, in ko je bil ta zvršen, je njegov sin, Janez Breznik, takoj ulil dva goldinarja iz svinca. Jednega izdal je po Francu Oslu v gostilnici Marije Pančur, jednega pa je izdal sam Lizi Trebušćak v Srednji Vasi, kar slednja tudi potrdi. Janez Breznik izjavil je pri zaslišanju na dalje, da je Andrej Juhant od Franca Breznika gotov model prejel in potem Janezu Brezniku povedal, da tega modela ne more rabiti in da bode za ponarejanje srebrnega denarja napravil model iz mavca (gipsa).

V hiši Andreja Juhanta in Franceta Breznika se pri preiskavi nij našlo nič sumnega. A v Vase-nem, v koči v gozdu postavljenjej, kjer sta Andrej in France Juhant delala dlje časa, našli so se kosci svinca, cinka, potem steklo in model za ponarejanje dvajsetic (20 kr.). Od vseh izdanih ponarejenih goldinarjev bilo je sodnji mogoče le tistega dobiti, katerega je Andrej Juhant dal mlinarici Mariji

ki bil bi v stanu ločiti me od umirajoče moje hčerke!“ —

„Ne, ne mama, ti me ne smeš zapustiti! Oh, da bila bi ti vedno pri meni, ne bi jaz morala tako rano pod zemljo; oh, tako rano!“ vzdihne Natalija.

Stoprv, ko je kneginja odšla iskat gospe Moustiers, jela je premišljevat i o besedi, ki je ušla Nataliji. Kaj je storiti? Znositi se s tem, da Lujizo odstrani? Zbog tega dejanja bi jo vsakdó grajal, še celo njen sin. Gospa Moustiers nij kriva, ker spričevalo je bilo v redu; ona sama je privolila gospodično de Roode za tovaršico svoji vnukinji. Kaj bi bilo najboljšee? — Objaviti je hotela vse svojemu sinu, a tačas naj bi ona ostala kot strežnica pri njej. Tako, si je mislila, stvar vsaj prikrita ostane.

Tako stvar preudarjaje, spomni se Natalijinih besed. Pisala je Kazimiru, kakšen pozdrav jej je bil od Natalije, katerega jo je brez dvombe mati naučila; konečno pa ga je prosila, naj pride prej ko možno.

(Dalje prih.)

Smole 18. maja t. l. Ta ponarejeni goldinar sestavljen je po izjavi c. kr. urada na Dunaji iz kositarja, svinca in antimona in je ulit po modelu, posnetem po pravem denarji.

Ako se pomisli, da so ponarejeni denar dobili pri Andreju Juhantu, ki je bil zaradi hudodelstva ponarejanja denarjev uže kaznovan; da so pri njem zasegli tudi priprave za ponarejanje denarja; da je po izpovedbi Janeza Breznika sam pravil, da hoče delati denar, ker je zahteval, da se mu naredi model; ako se premisli, da Janez Breznik priznava, da je naredil in izdal dva tolarja; da France in Janez Breznik pričata, da se je France Breznik pri ponarejanji denarja s tem udeležil, da je izgotovil model in če se pomisli, da sta bila France in Liza Juhant glede načina, kako sta izdaval goldinarje in bližnjega sorodstva z And. Juhantom in popolnem navskrižnega zagovarjanja, kje sta dobila in zamenjala ponarejeni denar, očitno sporazumljena s ponarejevalci, sokrivci ali deiežniki ponarejatve denarja, — je pač opravičen sum, da sta Andrej Juhant in Janez Breznik po kovu v Avstro-Ogerskej običajnem delala iz slaberega blaga denar, z namenom izdati ga. France Breznik je s tem pripomogel, da je izgotovil model za ponarejanje denarja; France in Liza Juhant pa sta v sporazumljenji s ponarejevalci ali pri ponarejenji pomagala, ali pa izdajala denar. Zatorej je zatožba proti Andreju Juhantu in Janezu Brezniku zaradi hudodelstva ponarejanja denarja po §. 118 c. b., proti Francetu Brezniku pa zaradi istega hudodelstva po §. 118 c. d. in proti Francu in Lizi Juhant zaradi hudodelstva udeležbe ponarejanja denarja po §. 120 k. z. opravičena.

(Dalje prih.)

Razne vesti.

* (Koliko stane mir.) Časopis „Rivista Scientifica Svizzera“ objavlja v svojej zadnjiej številki velezanimivo statistično razpravo o povsod vladajočem militarizmu. Tej razpravi povzamemo naslednje številke: V času miru je na vsej zemlji 6 milijonov vojakov, vsa ta vojska pa stane 37 milijard frankov na leto, k čemer bi trebalo 732 milijard frankov kapitala. Za slučaj svetovnega boja pa je priredjenih 43 milijonov vojakov.

* (2,000.000 ponarejenih bankovcev.) Policija v Parizu lovi dva Angleža, ki sta nedavno predstavljala se pri raznih velikih bankah in izmenjala za dva milijona bankovcev angleške banke. Jedna sama firma izmenjala je za 400.000 frankov. Ko sta Angleža uže izginila, opazile so še le banke, da so bankovci ponarejeni.

* (Redkost slonove kosti), ali pravilneje povedano, slonovih zob, bode čim dalje večja. V Londonu imajo samo še 127 1/2 ton tega dragocenega predmeta v zalogi. Najmenj je bilo slonove kosti preteklo jesen, namreč 107 1/4 ton, največ pa v juliju 1878. leta, ko je bilo v zalogah 301 3/4 ton. Privatni kupčevalci, ki so imeli navadno po 100 ton, imajo sedaj komaj po 10 ton. Osem rezbarjev v Scheffieldu porabi na leto slonove kosti v vrednosti 620.000 dolarjev in dva nožarja vsak po 80.000 dolarjev. Do sedaj se še nij posrečilo dobiti tvarino, ki bi nadomestila slonovo kost, in kdor bi izumil tak surrogat, napravil bi velikansko kupčijo.

* (Najnovejša moda.) Kar je „imenitnih“ ljudi, osobito pa ženski spol v Londonu, izumili so novo norost. V modo prišlo je n. pr. tako imenovano „prostovoljno šepanje à la reine“. Ker angleška kraljica nekoliko šepa, posnemajo jo take gospičke, ki kar ginejo same lojalitete in nosijo črevljičke z nejednakima napetnikoma in kdor hodeva po salonih, ima mnogokrat priliko, opazovati tako umetno in baje tudi elegantno šepanje. Druga taka neposajenost je lepoticenje z modro barvo (Blauschminke). Žilice na belej roki, na vratu in okolu očíj označijo se z jako finim kistom z modro barvo in tako se povzdigne belota polti in prouzroči nekaka mladostna čvrstost.

* (Za občudovatelje Wagnerjeve muzike.) V „Bromberger Zeitung“ predlaga nekdo, naj se v bodoče v Wagnerjevih kompozicijah uvedo nasledni izrazi. Namestu „Solo“ reklo se bode „Alleingeschrei“, namestu „duett“ pa „Zweiwinselei“, trospevu reklo se bode „Dreigurgelarbeit“, namestu „ensemble“ pa „Mordspektakel“. Finale“ pa se nadomesti z izrazi „Weltuntergang, Blitzdonnerwetter“. Tu se vidi, da satiriki ne izumró.

* (Batine v Ameriki.) V deželi slobode, kakor se Zjedinjene Dežele rade nazivljejo, batine nijso še odpravljene, ker so Ame-

rikanci bolj praktični, nego kratkovidni ustavoverni profesorji in doktrinariji. Nedavno bilo je v svobodnej državi Delaware obsojenih sedem murov in tri bele osebe na batine; nekateri dobili so po 20, drugi po 40 batin z uradno batino, katero so eksekutorji tako krepko vihteli, da so kaznenci neusmiljeno kričali in še dolgo si drgnili one dele svojega života, ki so prišli z uradno palico v neprijetno dotiko. Dva bela in jeden izmed črnih kazencev morali so potem še jedno uro stati privezani na javnem sramotnem stebru.

Umrli so v Ljubljani:

11. decembra: Jožefa Klein, krojačeva udovala, 81 l., Karlovska cesta št. 7, za otrpenjem pljuč.
12. decembra: Janez Breskvar, delavčev sin, 5 mes., Poljanska cesta št. 18, za božjastjo. — Alojzija Zgonc, kovaškega pomočnika hči, 4 mes., Trnovske ulice št. 25, za osepnicami.
13. decembra: Jožef Gregore, gruntarsk sin, zdaj kaznenec, 20 l., ulice na grad št. 12, za vnetjem pljuč.

V deželnej bolnici:

10. decembra: Peter Cvirn, gostač, 72 l., za gaugraime senilis.
11. decembra: Franc Belčič, gostač, 71 l., za starostjo.
12. decembra: Valentin Negro, gostač, 55 l., za vnetjem pljuč. — Jožef Lavrič, delavec, 66 let, za oslabljenjem močij.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Barometrovo stanje je bilo v pretečenem tednu precej nizko in sploh za 8-36 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 726-94 mm. in je bilo samo v soboto nadnormalno. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bil barometer v torek, sredo in četrtek podnormalen, druge dni pa nadnormalen. Najvišje srednje stanje, za 9-63 mm. nad normalom, je imela sobota; najnižje, za 5-42 mm. pod normalom, torek; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 15-05 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 10-04 mm. nad normalom, je stal barometer v soboto zvečer; najnižje, za 6-18 mm. pod normalom, v torek zvečer; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 16-22 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 6-46 mm., je imel ponedeljek; najmanjši, za 1-16 mm., sobota.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 1-4° C., to je za 1-3° C. pod normalom, in je bila tudi samo v ponedeljek podnormalna. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bila temperatura v ponedeljek, četrtek in soboto pod-, druge dni pa nadnormalna. Najvišjo srednjo temperaturo, za 2-1° C. nad normalom, je imela nedelja; najnižjo, za 2-5° C. pod normalom, ponedeljek; razloček med maksimumom in minimumom srednjega stanja je tedaj znašal 4-6° C. Najvišja v vsem tednu sploh, za 3-2° C. nad normalom, je bila temperatura v petek opoldne; najnižja, za 7-0° C. pod normalom, v ponedeljek zjutraj; razloček med maksimumom in minimumom sploh je tedaj znašal 10-2° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 7-0° C., je imela temperatura v ponedeljek; najmanjši, za 2-0° C., nedelja.

Vetrovi: pretečenega tedna so bili zelo slabotni in malo spremenljivi; vladali so izključivo le južni in zahodni vetrovi, sploh pa 11krat „jugozahod“, 6krat „brezvetrije“, 4krat pa „zahod“.

Nebo: je bilo vsled zelo nizkega stanja barometrova zelo neugodno, le 3krat, „jasno“, sicer pa vedno „oblačno“.

Vreme: je bilo zelo neugodno; teden je imel samo jeden dan, namreč sredo; brez dežja; palo je vsega skupaj za 78-10 mm. mokrine,

Dunajska borza

dné 14. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76 gld. 35	kr.
Srebrna renta	77 „ 10	„
Zlata renta	94 „ 80	„
5% marcna renta	91 „ —	„
Akcije narodne banke	826 „ —	„

Kreditne akcije	285	60
London	119	05
Srebro	—	—
Napol.	9	47
C. kr. cekini	5	65
Nemške marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 118	—
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 167	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 „ 80	—
Ogrska zlata renta 6%	118 „ 65	—
„ „ 4%	85 „ 20	—
„ „ papirna renta 5%	84 „ 40	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ —	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ 70	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 „ 30	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	103 „ 75	—
Kreditne srečke	100 gld. 174	50
Rudolfove srečke	10 „ 19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 117	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217 „ —	—

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. decembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	15
Rež,	5	20
Ječmen	4	39
Oves,	2	93
Ajda,	4	39
Proso,	4	87
Koruza,	5	60
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol,	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	70
„ povojen,	—	80
Surovo maslo,	—	80
Jajca, jedno	2 1/2	—
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	46
Kostrunovo	—	28
Kokoš	—	35
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	2	86
Slama,	1	87
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
„ mehka, „	4	50

Tuji:
13. decembra.
Pri Slonu: Littman z Dunaja. — Fessler iz Linca.
Zdaril iz Mitterburga. — Koreč iz Hotedišč. — Koch z Dunaja.
— Supan iz Pulja.
Pri Malici: Hirschman z Dunaja. — Schlenker iz Trsta.
Berg z Dunaja. — Bajardi iz Gradca. — Weidinger z Dunaja.
Kikel iz Pišec.
Pri bavarskem dvoru: Slabe iz Trsta. — Horpeč iz Prage. — Košar iz Ilirske Bistrice.

Cebularjeva fizika I. del

se dobiva po 80 kr. pri sledečih knjigarjih:
V Ljubljani. Kleinmayer & Bamberg in J. Giontini; v Celji: T. Drexler; v Celovci: J. Heyn; v Gorici: Ferd. Wokulat; v Mariboru: J. Leon. (774—2)

Št. 18.474.

(771—2)

Razglas

Po obrokih z visokim c. kr. ministerskim ukazom dné 28. marca 1881 drž. zak. št. 30 določenih, morajo se vse zadnjikrat leta 1879 cementirane, prometu služeče mere, kot metri, lesene mere za suhe pridelke in mere iz kovine za tekočino, dalje vsi leta 1880 zadnjikrat cementirani uteži, tehtnice, lesene mere za tekočino in kositorske posode za mleko še v teku tega leta proti plačilu polovice takse cementirati. To se dotičnim trgovcem in obrtnikom naznani z dostavkom, da bode treba od 1. januarja 1883 za cementiranje zgoraj omenjenih mer, uteži in tehtnic celo takso plačati in da se bode razen tega zaradi neponovljenega cementa proti posestniku kazensko postopalo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 5. decembra 1882.

Župana namestnik.

Važno za otroke.

Statistični izkazi konstatirajo, koliko naših ljubih otrok pograbijo infekcijske bolezni, kakor diphtheritis, osepnice, škrlatica itd. Kaj naj počnemo? vpraša skrben oče. „Svoje otroke pred nalezljivostjo varovati,“ je jedini pripomoček. Da se to doseže, mora se storiti kontagijum v zraku neškodljiv, kar se pa more storiti le z Bittnerjevim konifernim spritom. Ta prinese razpršen prijeten balzamičen duh smerekov v sobo in ob jednem čisti zrak po velikej vsebini ozonirajočega kislica. Razen antiseptičnega upliva je Bittnerjev koniferni sprit tudi priznana izvrstno zdravilno balzamično sredstvo pri boleznih v respiracijskih organih. Bittnerjevega konifernega sprita velja steklenica 80 kr., 6 steklenic 4 gld. in razprševalni aparat 1 gld. 80 kr. pri Jul. Bittnerji, lekarji v Rihnovu, Niž. Avstrijski, in (677)
v Ljubljani pri J. pl. Trnkoczy-jl.

Lekarna „pri samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-jeva

na mestnem trgu v Ljubljani.

priporoča p. n. občinstvu sledeče, zmirom sveže (frišne) vsled dolgoletnega izkustva kot izvrstno uplívne priznane specialitei, izkušena domača in homeopatiška zdravila:

Planinski želiščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch) jetrno olje, najboljšje vrste izborno zoper brumore, plućnico, kožne izpusike in bezgavne oteklino. 1 steklenica 60 kr.

Anaterinska usna voda, najboljšje za črpanje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 40 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi se v njej pogrešati in so se uče tisockrat silajno ozvedočie pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obisnih boleznih, v skatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj. (465—6)

Naročila iz dežele izvrše se takoj.

Tržaška razstava in loterija.

1000 dobitkov
v vrednosti
gld. 213.550.

Loz 50 kr.

1000 dobitkov
v vrednosti
gld. 213.550.

1. glavni dobitek: v gotovem 50.000 gld. ali 8800 cekinov.

2. glavni dobitek: v gotovem 20.000 gld. ali 3500 cekinov.

3. glavni dobitek: v gotovem 10.000 gld. ali 1750 cekinov.

4. glavni dobitek: ovratnik in uhani z briljanti, vrednost 10.000 gld.

Štirje dobitki: Kinč od zlata z briljanti in biseri v vrednosti po 5000 gld.

Pet dobitkov: Različne stvari za kinč v vrednosti po 3000 gld.

987 dobitkov v vrednosti po 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25 gld.

Srečkanje 5. januarja 1883.

Cena jednemu lozu 50 kr.

(784—1)

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštnino naj se pošiljajo na

TRST, P. Grande 2. loterijski oddelek tržaške razstave TRST, P. Grande 2.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstojajočo

adreso.

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri slavnej kranjske eskomptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edv. Mahru in Jan. Ev. Bučarjevih naslednikih.

Na najboljšem glasu

izmed vseh tovarniških izdelkov so

šivalni stroji vseh sistemov

M. Bollmann-a,

na Dunaji, I., Rothenthurmstrasse Nr. 33.

51 odlikovanj.

Najstarejša
firma te vrste.

Ustanovlj. 1861.

Singer-jevi, Greifer-jevi, Howe-jevi stroji, stroji na valjček in vsake vrste ročni stroji

po prvotnih fabriških cenah s 5letno garancijo tudi za

plačila v obrokih.

(708—6)

NB. Pazi naj se točno na firmo, cenilnik gratis in franko.

Uže rabljeni stroji se zamenjajo ali pa popravijo.